

ឆៀង ប្រាជ្ញាទីណា

អ្នកនិពន្ធ : លោកស្រី តឹក ស៊ីផុន
: លោកស្រី យឹម ចាន់ស្រី
អ្នករៀបរៀង : លោកស្រី ហួត សេយ៉ាន
វិចិត្រករ : លោក ឯម សត្យា

បានទទួលការអនុញ្ញាតឱ្យបោះពុម្ពផ្សាយពីក្រសួងអប់រំ សេចក្តីសម្រេចលេខ ១៣៨ អរ.សសរ.

ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩០ ដើម្បីប្រើប្រាស់នៅតាមសាលារៀនមត្តេយ្យ

គ្រឹះស្ថានបោះពុម្ពផ្សាយអប់រំ

បោះពុម្ពលើកទី១ ចំនួន៥.០០០ក្បាល
រោងពុម្ពក្រសួងអប់រំ ឆ្នាំ១៩៩១

អំណោយ អ៊ុយនីសេហ្វ
DON DE L'UNICEF

បោះពុម្ពលើកទី២ដោយ : អង្គការគាំពារកុមារខ្មែរ (CYK)

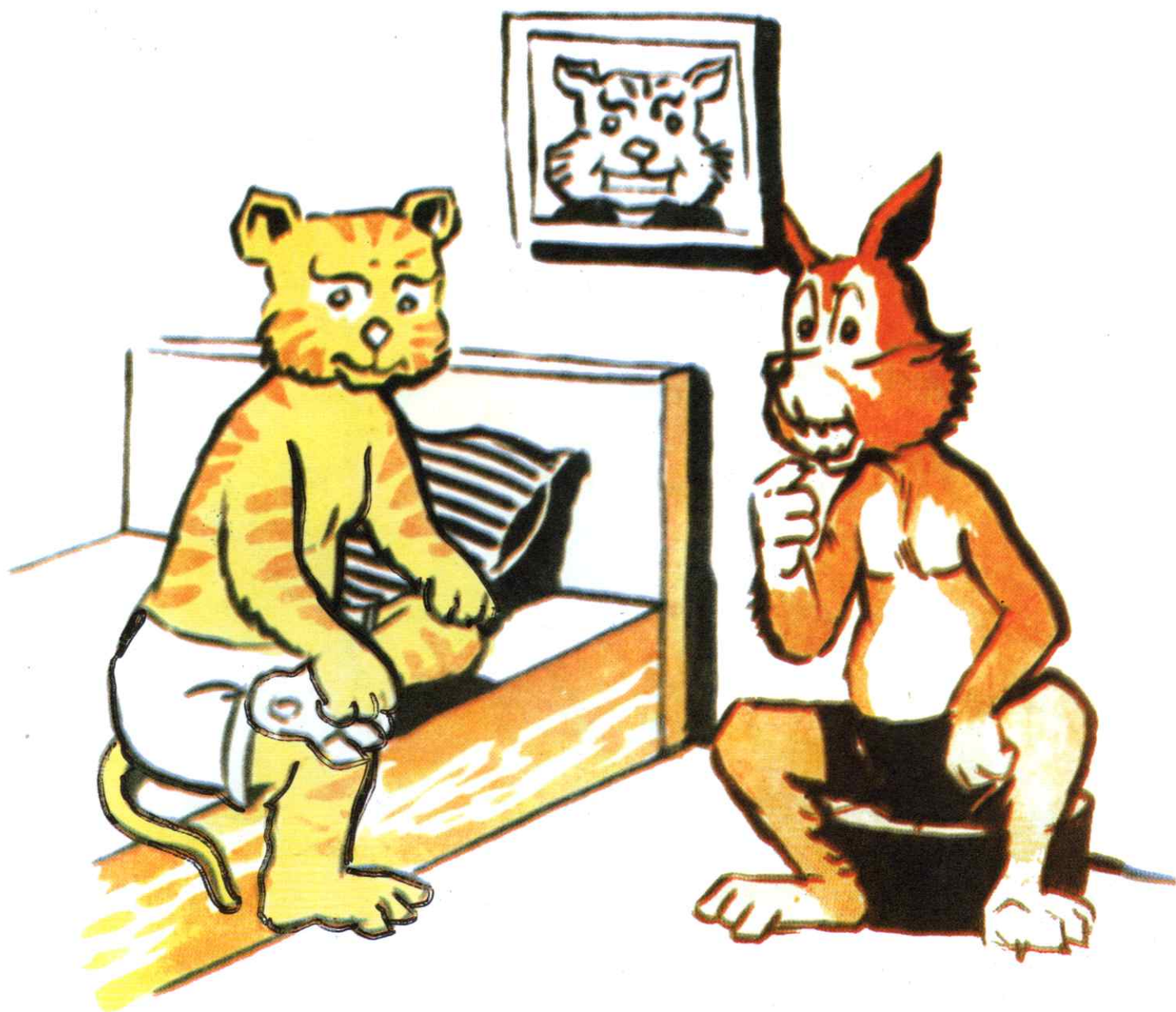
ភ្នំពេញ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០

មូលនិធិ : ប្រាក់សន្សំរបស់អ្នកចូលរួមទាំងអស់នៅប្រៃសណីយ៍ជប៉ុនសម្រាប់ជំនួយស្ម័គ្រចិត្តអន្តរជាតិ

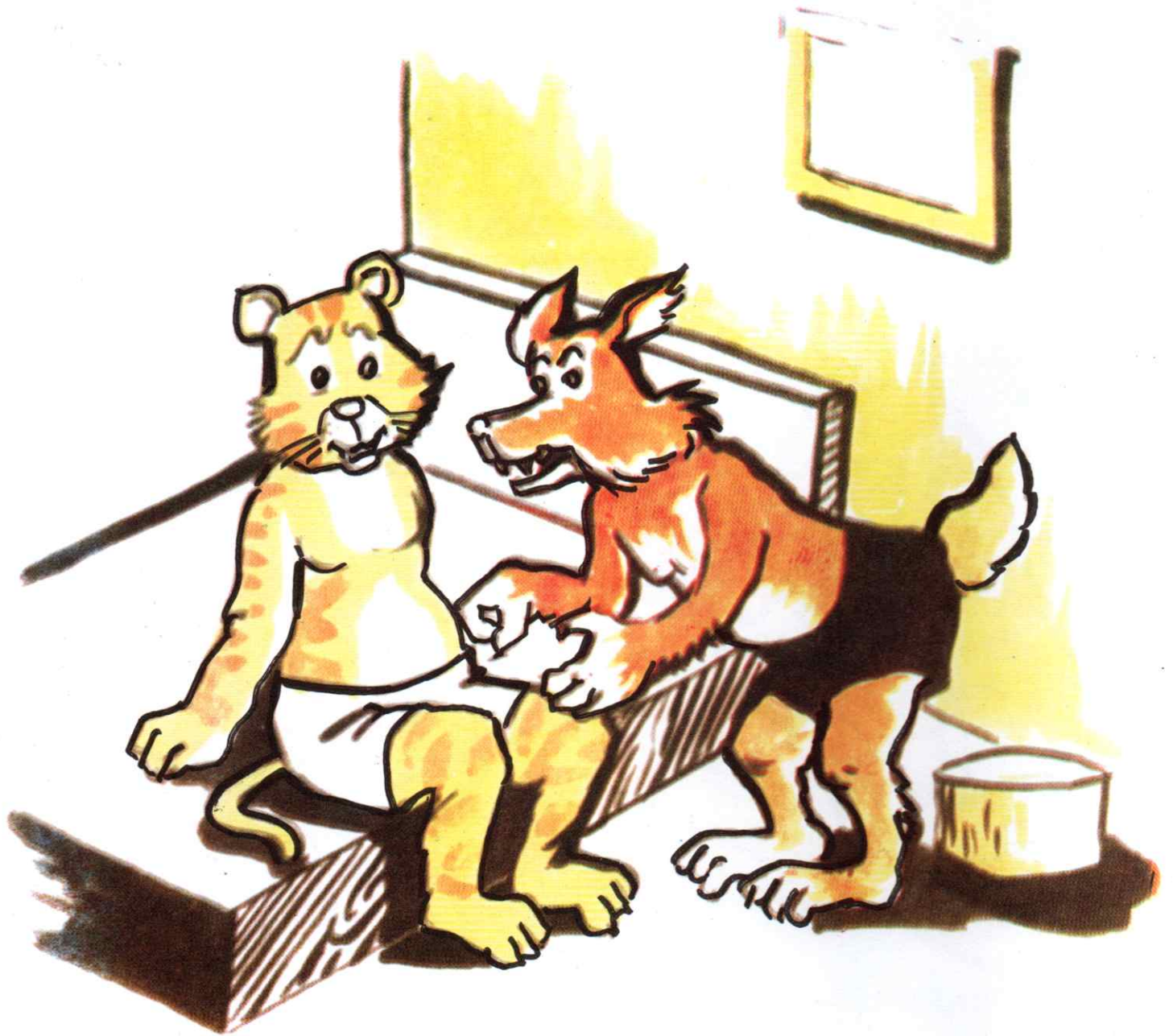
ចំនួន : ៥.០០០ក្បាល

លេខ : CYK N10009

រោងពុម្ព : **J S R C** Printing House

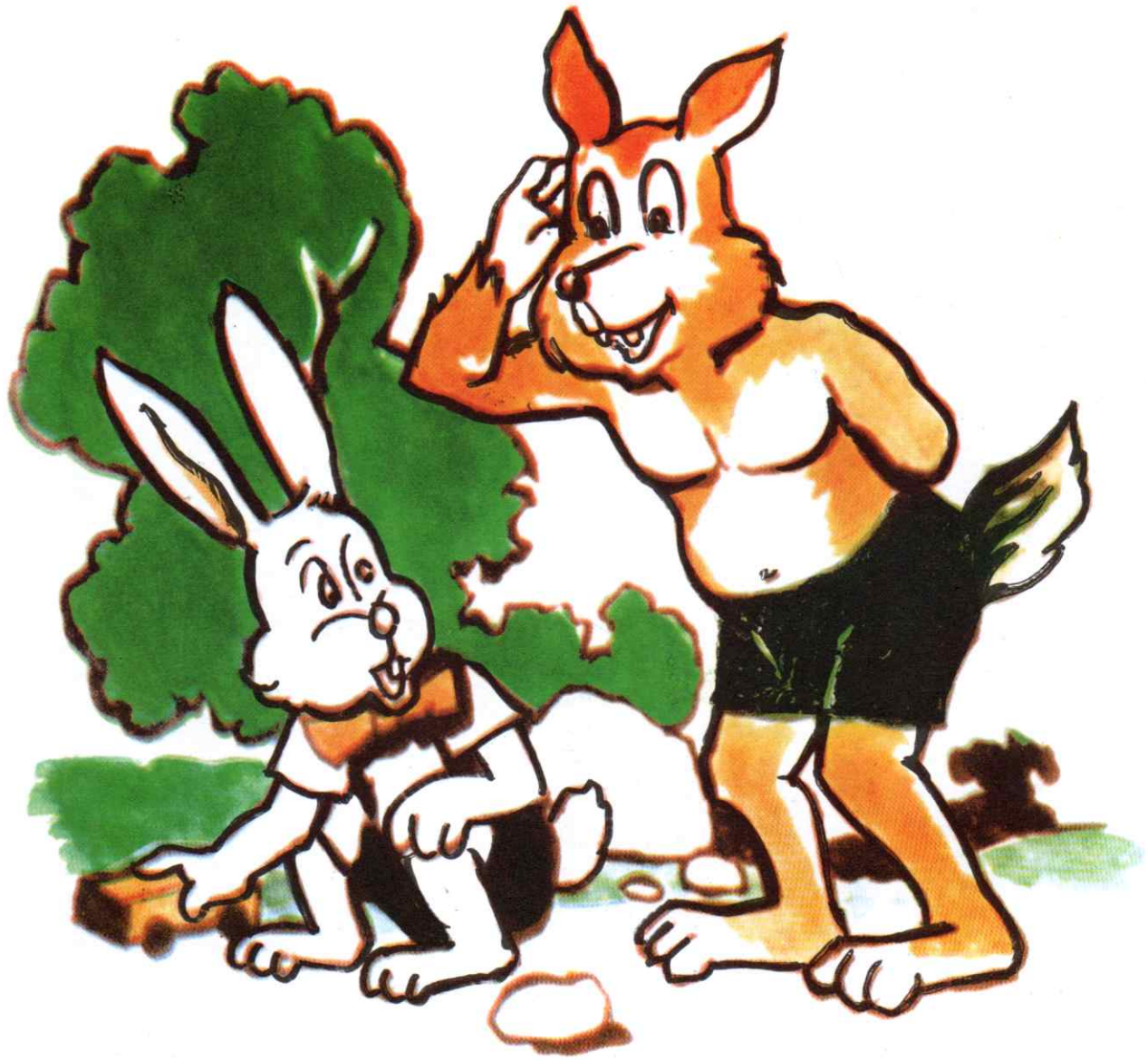
ថ្ងៃមួយបងកញ្ជ្រោងបាននិយាយប្រាប់បងខ្លាថា៖ “បងខ្លាងង
ដេកលើគ្រែឱ្យស្ងៀម ធ្វើពុតជាស្លាប់ ខ្ញុំទៅហៅបងទន្សាយ
មកមើលបងខ្លាងង។

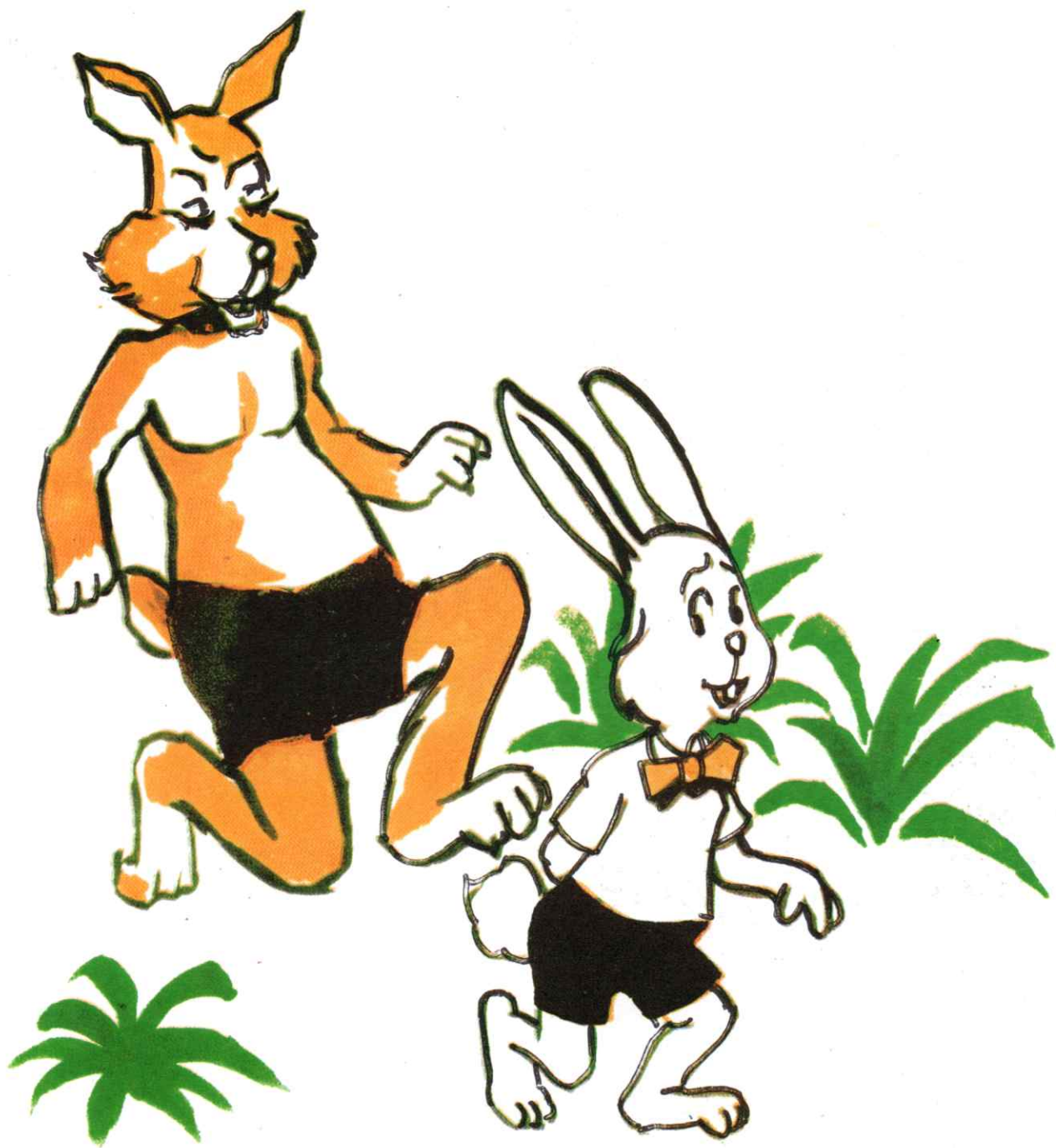
ពេលទន្សាយមកស្លាបខ្លួនបងខ្លាងង បងខ្លាងងនិងខ្ញុំស្តុះ
ទៅសង្ក្របលើវា ហើយយើងសម្លាប់វា យកមកធ្វើជាចំណី
អាហាររបស់យើង”។

ខ្លាឃ្លាតព្រមធ្វើតាមយោបល់របស់បងកញ្ញាង ខ្លាក៏ស្ទុះ
ឡើងទៅដេកលើគ្រែភ្លាម។

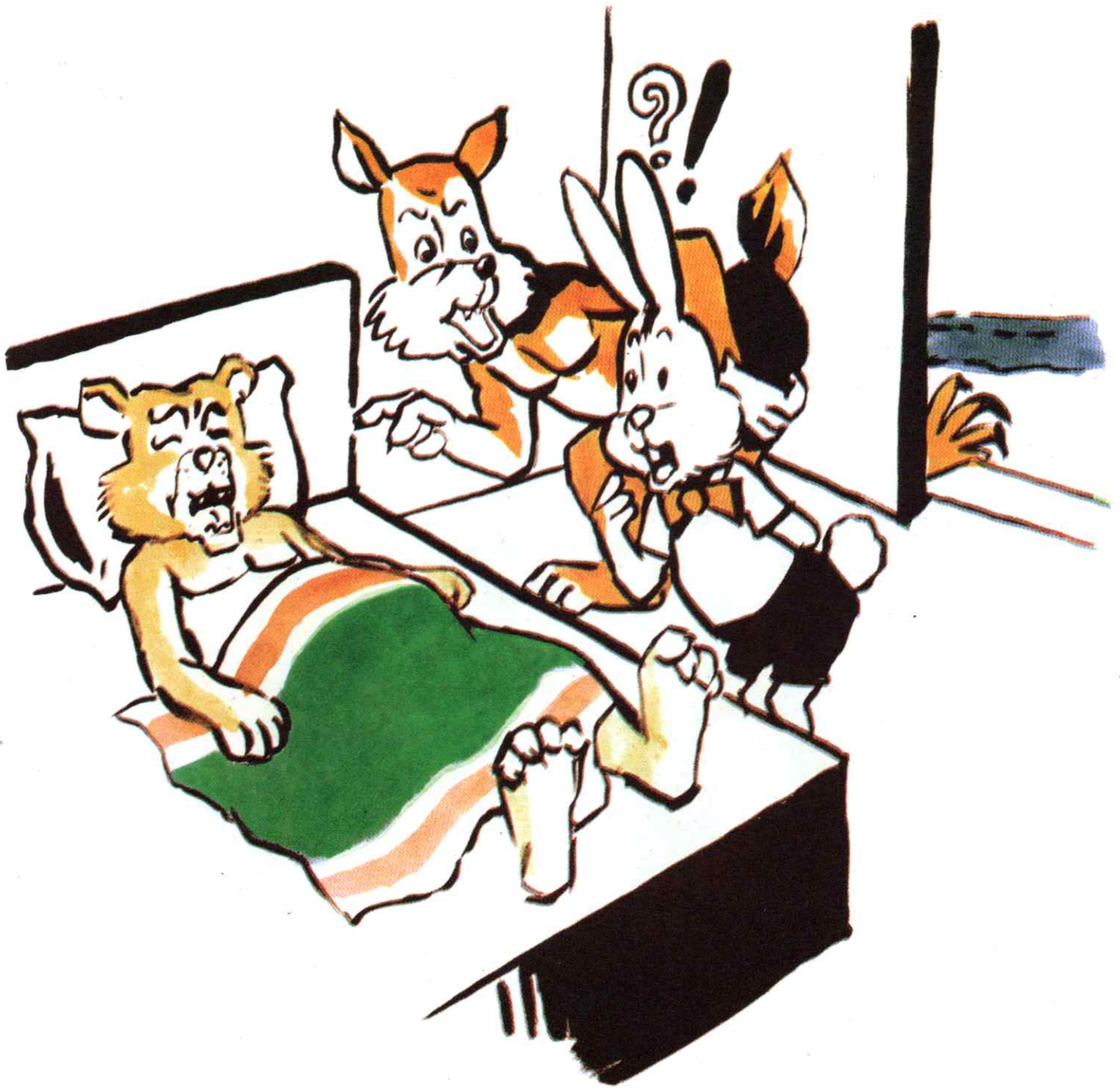
ពេលនោះកញ្ឆ្ឆាងរត់ចេញទៅហៅទីណាកូនទន្សាយ។

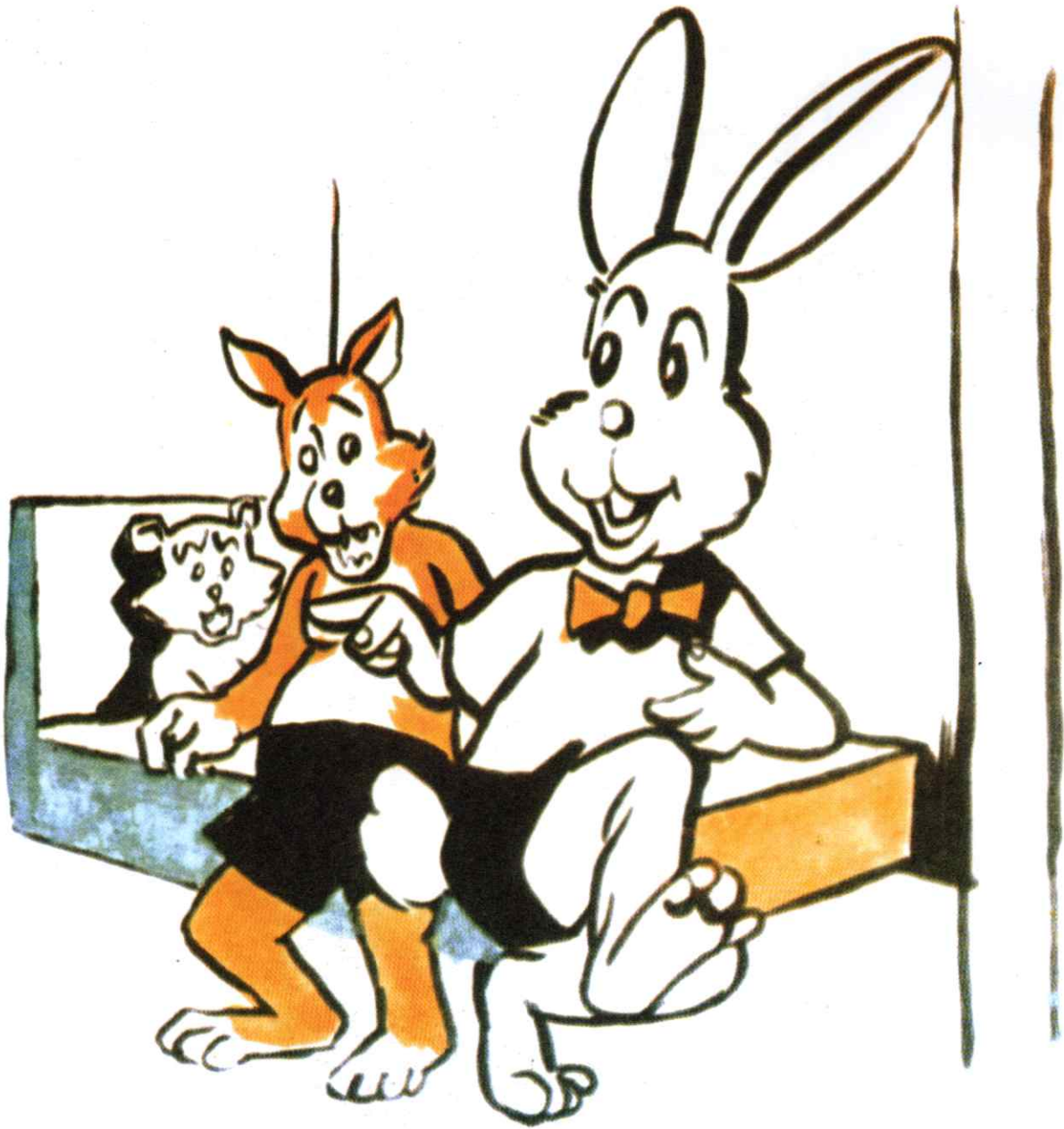
តាមផ្លូវទីណូនីកមមែក្នុងចិត្ត ខ្លាចក្រែងកញ្ជ្រោងបញ្ឆោត
នាំខ្លួនទៅឱ្យខ្លាស៊ី។ ទីណូប្រុងខ្លួនជានិច្ចក្រែងមានគ្រោះថ្នាក់។

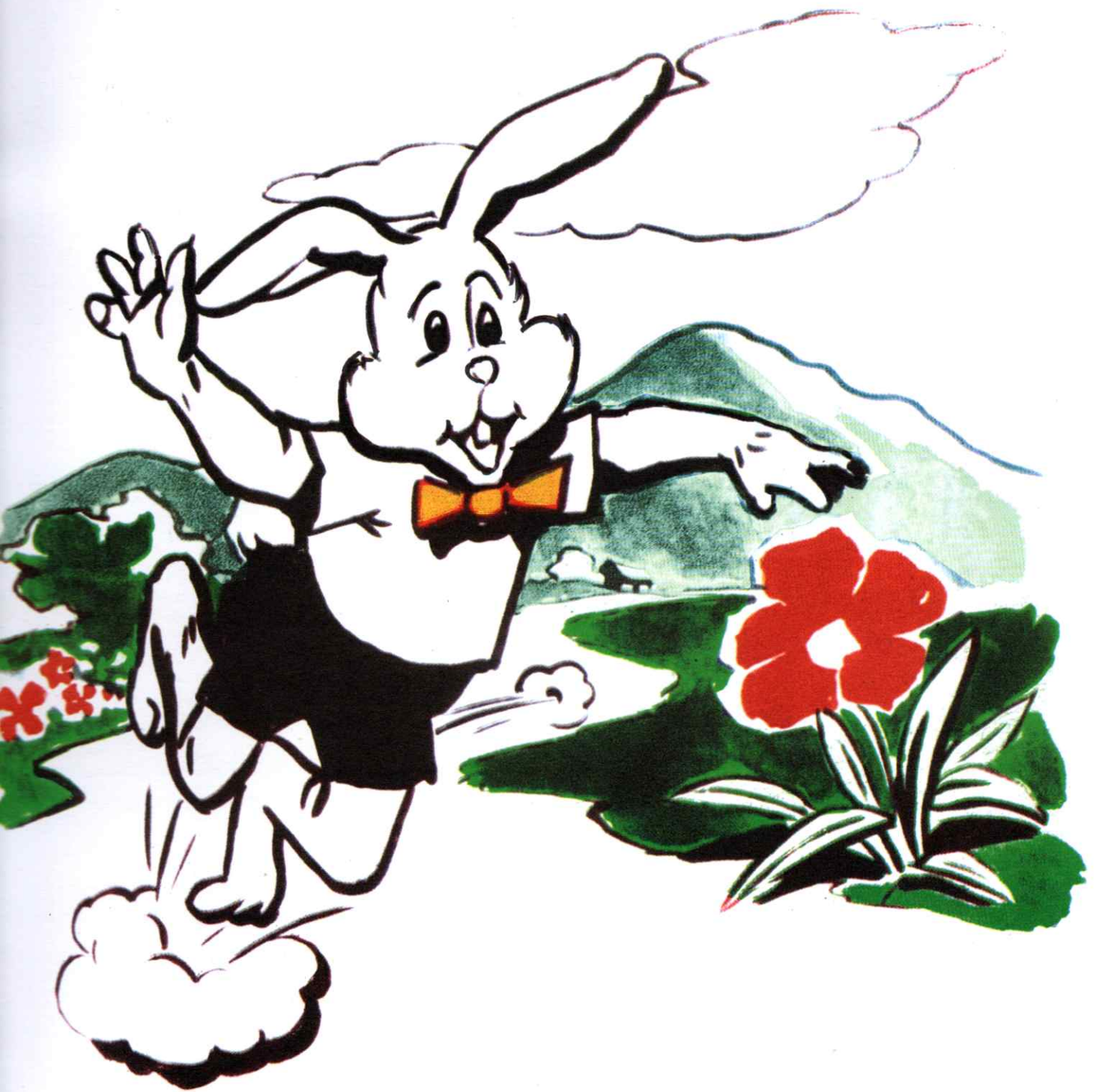
ទីណូមកដល់ផ្ទះបងខ្លា ឃើញខ្មោចបងខ្លាពីចម្ងាយក៏រក
ឧបាយកលនិយាយទៅកាន់កញ្ជ្រោងថា៖ “ខ្ញុំធ្លាប់ឃើញខ្លាងាប់
ហាមាត់ ចុះខ្លានេះហេតុអ្វីចង់ងាប់បិទមាត់?”

ខ្លាពូទន្សាយថាឱ្យដូចនោះ ក៏ខំហាមាត់ភ្លាម។

ទីណូឃើញខ្លាហាមាត់ ទើបដឹងថាខ្លាធ្វើពុតក៏ស្រែកខ្លាំងៗ
ថា៖ “ហាស៍ ហា ខ្លាធ្វើពុត!ៗ!”។

ហើយរត់ចេញប្រួចទៅបាត់ ទុកឱ្យខ្លា និងកញ្ឆ្ឆាងខកចិត្ត
ជាខ្លាំង។

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច

This aid project is supported by all participants in Japan's
Postal Saving for International Voluntary Aid.

និងអង្គការគាំពារកុមារខ្មែរ (CYK)

9 789996 317064